

2/2025

ŠKOLNÍ ČASOPÍSEK

čtení nejen na přestávku



otázky na první dobrou pro češtináře

Třetí kolo bleskové anketní rubriky “Na první dobrou” se odehrávalo v kabinetech češtiny. Ty se poznají lehce, nenajdete v nich jedinou pravopisnou chybu. Pět učitelů, deset otázek, odpovědi bez dlouhého přemýšlení. My jsme se bavili! A příští kolo máme připravené otázky pro paní asistentky.

1. Písmenková polévka nebo horká kaše? 2. Jazykolam nebo slovní hříčka? 3. Hezky česky nebo cizí slova? 4. Spisovně nebo jak nám jazyk narostl? 5. Slovenský film v originálu nebo dabingu? 6. Slovní fotbal nebo bobřík mlčení? 7. Scrabble nebo kris kros? 8. Povinná četba nebo vlastní výběr? 9. Román nebo povídky? 10. Kniha nebo čtečka?

**Běla
Mourečková**

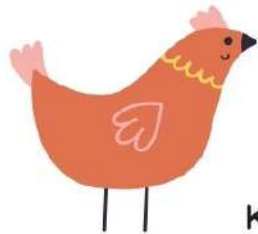
**Eva
Hanykýřová**

**Jiřina
Dopitová**

**Lada
Kuběnková**

**Tereza
Matoušková**

horká kaše	písmenková polévka	ani jedno	horká kaše	vtipná kaše
slovní hříčka	jazykolam	slovní hříčka	slovní hříčka	slovní hříčka
hezky česky	hezky česky	hezky česky	hezky česky	obojí
obojí	spisovně	spisovně	jak nám zobák narostl	spisovně
v originálu	v originálu	v originálu	v originálu	v originálu
slovní fotbal	slovní fotbal	bobřík mlčení	jak kdy	bobřík mlčení
kris kros	kris kros	scrabble	scrabble	scrabble
vlastní výběr	vlastní výběr	vlastní výběr	vlastní výběr	vlastní výběr
povídky	povídky	román	román	román
kniha	kniha	kniha	kniha	kniha



JARNÍ KVÍZ



Kolik toho víte o jaru? Zkuste si kvíz, naším záměrem bylo poučit i pobavit.

Určitě to stihnete i o malé přestávce.

1 Jak se básnický říká jaru?

- a) vesna
- b) blátovzdání
- c) pylokalypsa

2 Co je takzvané "egg hunting"?

- a) kam máma schovala sladkosti z Velikonoc?
- b) čekání, než slepice snese pomalované vajíčko
- c) hledání velikonočních vajíček

3 Jak se ve starověkém Řecku říkalo bohyni jara?

- a) Persefona
- b) Demétra
- c) Héra

4 Proč na jaře zpívají ptáci hlasitěji?

- a) protože začíná ptačí karaoke sezóna
- b) protože samci lákají samičky
- c) jen se vám to zdá, protože máte častěji otevřená okna

5 Proč děti na jaře rostou rychleji?

- a) protože jsou více venku a mají více vitamínu D
- b) je to spiknutí výrobců oblečení, aby rodiče museli koupit nové
- c) protože když rostou kytky, rostou i děti

6 Kde začíná podzim, když u nás začíná jaro?

- a) na severní polokouli
- b) na Marsu
- c) na jižní polokouli

7 Jak se latinsky nazývá jarní rovnodennost?

- a) vernal equinox
- b) nihil gratis
- c) exemplum docet

8 Odkud se k nám dostala květina pampeliška?

- a) z Eurasie
- b) z Pampe Lišky
- c) z Nizozemska

9 Z čeho se plete pomlázka?

- a) ze slov
- b) z vrbového proutí
- c) z ovčí vlny

10 Co znamená slovo masopust?

- a) slovo masopust neexistuje, jen jsme si ho vymysleli
- b) slovo masopust pochází ze slov "maso" a "pust"
- c) slovo masopust pochází ze slov "maso" a "půst"

Vanda Drmllová, Majda Janderová, Adéla Votavová

Spřávná řešení: 1a, 2c, 3a, 4b, 5a, 6c, 7a, 8a, 9b, 10c



ZE SBOROVNY

Strašák jménem přijímací zkoušky

A jsou tady zase. Ptáte se kdo a co? Přijímací zkoušky na střední školy. Další deváťáky čekají ve dnech 11. a 14. dubna přijímací zkoušky na střední školy, které čítají třicet otázek a prověřují znalosti z českého jazyka a matematiky. Otázky z českého jazyka se týkají například práce s textem, seřazování jednotlivých částí textů podle posloupnosti, vyhledávání pravopisných chyb.

Žáci se většinou shodují na tom, že test z češtiny není tak složitý jako příklady z matematiky. S těmi mají většinou žáci daleko větší problémy. O to, aby byli žáci dobře připraveni, se snaží nejen oni sami, ale pomáhají jim i jejich vyučující. V hodinách neustále trpělivě vysvětlují, opakují, procvičují. Radost jim pak přinese právě správně vyplněný test s co největším počtem bodů. A tak i letošním deváťákům přejeme, aby na zkoušky vykročili správnou nohou, aby je zvládli bez větších problémů, získali co největší počet bodů a byli přijati na své vysněné školy. Tak hodně štěstí a držíme všem palce.

Eva Hanykřová

Z DOZORU

Nejexponovanější školní chodby připomínají o přestávkách mraveniště. Stovky mravenců v pohybu, svým směrem, svým tempem, svým stylem chůze. S plánovanými zastávkami (dejme tomu záchod, svačnomat, pomůckomat, skříňka) a neplánovanými zastávkami (Jéééj, ahoj Ančo, neviděli jsme se od minulé přestávky, musíme se obejmout) se přesouvají z místa na místo. Co vypadá jako zóna chaosu, je perfektně organizovaný dav, jehož jedinci (ve druhém pololetí již většinou) vědí, kde mají následující hodinu. Nebo kterého mravence mají následovat, aby tam trefili.

Učitelský dozor dává na mraveniště pozor. Drží stráž, nesčetněkrát pozdraví kolemjdoucí, zhasíná, kde se zbytečně svítí, působí výchovně na ty, kterým se zatmělo, vyzívá k otevření větraček, odpovídá na otázky „Co dnes budeme dělat?“, dělá mírového poradce („Oni se tam perou, paní učitelko“), hlídá si špičky, aby mu je dav nepřišlápl, nakukuje do všech možných zákoutí a tříd. Jako já minulý týden, konkrétně poslední vteřinu před zvoněním. Nakouknu do 6.D a dozvím se: „Dobrý den, paní učitelko. Já jsem Natálka a říkají mi Kakálka!“ Zajímavé jméno pro mravence.

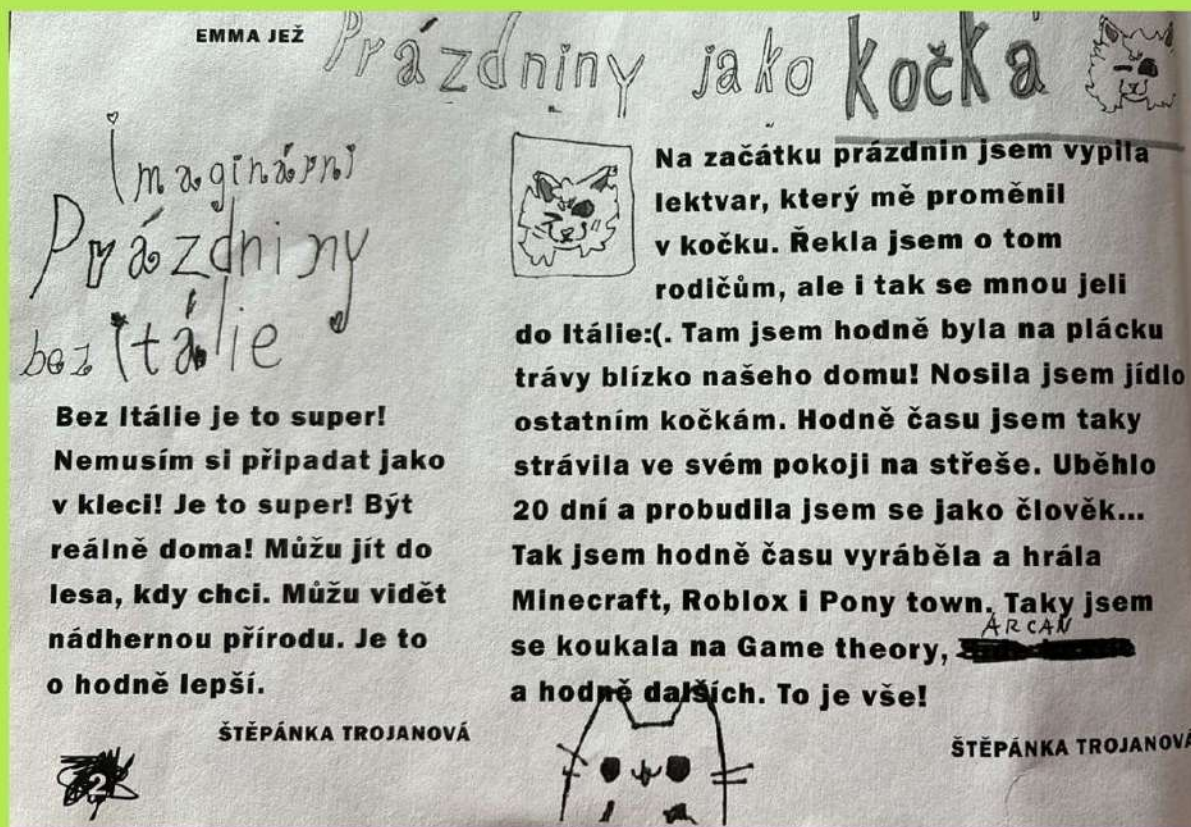
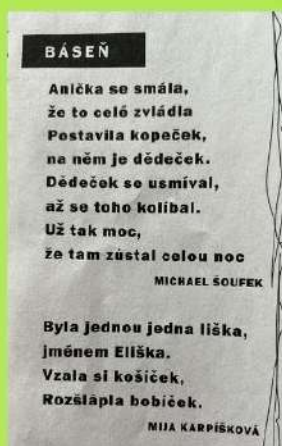
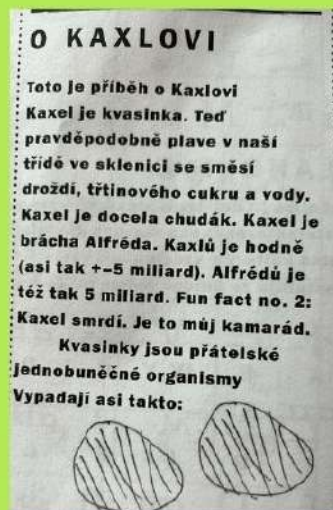
Xénia Paličková Křížová

Z CIZÍ REDAKCE

Časopis jsme založili se spolužákem Filipem, protože to po nás chtěla škola. Říkala, že potřebujeme, aby malí věděli, co se děje u starších. A abychom pro ně udělali zábavu o přestávkách. Časopis se jmenuje Square a je to trochu slovní hračka, protože když se přečte jen druhá polovina slova are, dá se spojit s „we are Petrklíč“. Obálky si kreslíme vlastnoručně, stejně tak se rukou píše hodně příspěvků.

Naše malotřídní ZŠ Petrklíč je školou rodinného typu. Máme ve škole předmět tvůrčí psaní. Tvůrčí psaní je, když si vymýšlíme příběhy, básničky, pohádky nebo třeba dopisy na téma, které nás baví a můžeme v něm použít svou fantazii. Je to jako hra se slovy – představujeme si, co by se stalo, kdyby zvířata mluvila, co by udělal kouzelný klobouk nebo jaké by to bylo být pirátem na moři. Každý nápad je správný, protože je náš vlastní. Díky tvůrčímu psaní a našemu časopisu ho můžeme nabídnout k přečtení i ostatním.

Sam Pilmann, šestá třída

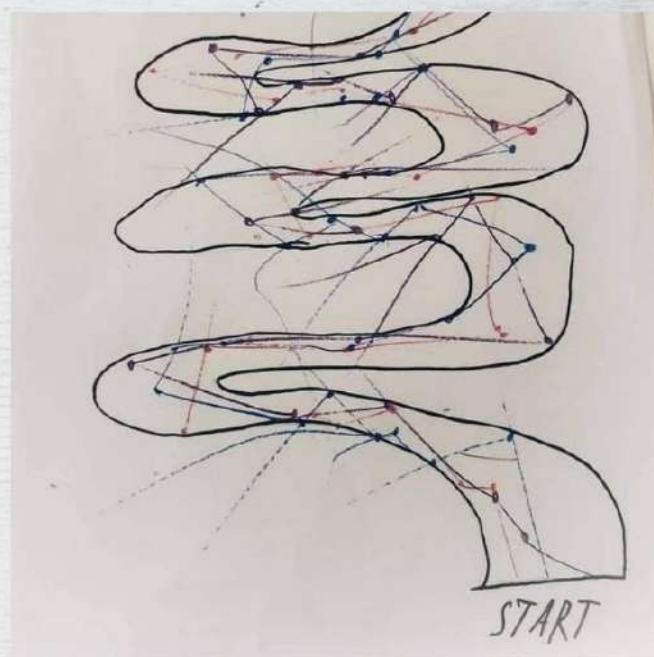


Mobil z ruky

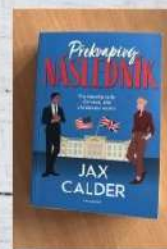
O přestávkách můžeme mlčet, svačit, koukat se z okna, číst si, přesouvat se ze třídy do třídy, opakovat před písemkou, rychle usnout a záhy se vzbudit, hrát různé hry, vystát řadu na jídlomat nebo... Nebo spolu můžeme mluvit. Mluvení tváří v tvář zlepšuje slovní zásobu, schopnost argumentace, naslouchání a porozumění emocím druhých. Umožní nám lépe poznat spolužáky, budovat důvěru a vytvářet hlubší přátelské vazby. Osobní kontakt podporuje pocit sounáležitosti a přijetí.

Hra na přestávku

Slepu cestu hrají proti sobě dvě dvojice. V každé dvojici je jeden pilot a jeden navigátor. Nejdříve si na papír namalujete dráhu. Pilot zavře oči, vezme do ruky tužku a s pomocí navigátora ji špičkou nasadí na start. Drží ji pouze pod bříškem prstu ukázovačku a nechá sklouznout po dráze směrem, který mu navigátor napovídá. Na první pohled jednoduchá záležitost, ale když k ní přičtete určitou komplikovanost trati a skutečnost, že ji dvojice musí „projet“ v omezeném časovém limitu jedné přestávky, zase tak jednoduché to není. Za vyjetí z dráhy se dává trestný bod, takže vyhrává dvojice, která jich po dosažení cíle získá méně.



Čtenářská gramotnost je klíčová pro úspěch, radost ze vzdělávání i životní spokojenost. Podporuje kritické myšlení, správná rozhodnutí, kreativitu a sebedůvěru v komunikaci. Pomáhá lépe pracovat s informacemi a rozvíjet představivost. Inspirovat se můžete i našimi přestávkovými úlovkami.



Lidé ZŠ
Reunice,
čtete!



Přestávky mezi hodinami trvají na ZŠ Řevnice s výjimkou té velké, po druhé vyučovací hodině, deset minut. Mohlo by se zdát, že je to málo, přesto si hodně žáků najde minutku na zábavu a odreagování se. Mobily se u nás nenosí, zato se nosí každý dobrý nápad na přestávkové aktivity (vyhovující školnímu řádu a zásadám bezpečnosti). Kromě těch tipů, které jsme na našich stránkách již zpropagovali, se stále vynořují další. A nás baví je objevovat, přinášet a inspirovat spolužáky.

Rubikova kostka - skvělý parták na přestávku

Kromě knihomolů loví členové redakce i "rubikostkomoly". Rubikovu kostku vymyslel v roce 1974 maďarský profesor architektury Ernő Rubik. Jako učební pomůcka měla kostka studentům pomoci porozumět trojrozměrné geometrii. Jemu samotnému pak trvalo více než měsíc, než kostku poprvé sestavil.

Co by na jeho čas řekl vítěz prvního mistrovství světa v roce 1982, 16letý student ze Spojených států, který kostku sestavil za 22,95 sekund? A co teprve úřadující rekordman Max Park, který to zvládl za 3,13 sekundy?? I to je ovšem celá věčnost oproti speciálně naprogramovanému robotovi, který složil Rubikovu kostku 3×3 za 0,305 sekundy...

A jak jste na tom vy? Spíš jako Ernő Rubik, nebo jako ten robot? A bavilo by vás uspořádat školní mistrovství?



Rubikova kostka zapojuje levou i pravou mozkovou hemisféru a zlepšuje kognitivní dovednosti, čili paměť, koncentraci a schopnosti řešit problémy.

Důležité je začít. A nepřestat!

Intenzivně číst jsem začala před dvěma lety o letních prázdninách, kdy jsem od tety dostala celou sérii Stmívání. Začela jsem se a číst už jsem nepřestala. Aktuálně přečtu dvě až čtyři knihy za týden, moje babička si myslí, že je to moc a z legrace říká, že už mi nikdy žádnou knihu nekoupí. Na začátku školního roku jsem začala chodit do řevnické knihovny (otevírací dobu vám příkládám níže). Můj oblíbený žánr je fantasy román. Když si nejsem jistá výběrem knihy, vždy se podívám na recenze nebo na stránku www.databazeknih.cz. Tipy na knihy mám často i od kamarádek nebo ze sociálních sítí. Teď čtu skvělou sérii s názvem Selektce, která se mi moc líbí.

Adéla Votavová, 7.D



Pondělí	8,30 - 12,00	13,00 - 15,00
Úterý	8,30-12	13,00 - 18,00
Středa	8,30 - 12,00	13.00 -15.00
Čtvrtek	8,30-12	13,00 - 18,00



Plýtvání ve školní jídelně

Vítejte v dalším díle seriálu o plýtvání jídlem ve školní jídelně.

Ekotým to letos rozjel na plné obrátky, tématu se věnuje opravdu podrobně, poctivě a kreativně.

65% dětí někdy před obědem nemá hlad

Žaludek potřebuje 2 až 4 hodiny, aby strávil předchozí jídlo, než začne být znovu prázdný. Kdy před obědem jsi jedl(a) naposledy?

19% DĚTÍ SE STYDÍ ŘÍCT KUCHAŘKAM O MENŠÍ PORCI

"Dobrý den, stačí mi menší porce, děkuji!"

42% dětí nechodí občas na obědy kvůli frontě

Nepanikař! Základní vlastností front je, že se zkracují!

84% dětí říká, že se nenechá ovlivnit tím, co nechutná ostatním

Každý člověk má jiné chutě. Naše chuťové vnímání je ovlivněno počtem a citlivostí chuťových buněk, genetikou, prostředím a kulturou. A taky momentálním stavem těla.

60% DĚTÍ NEDOJÍ OBĚD, PROTOŽE NEMÁ VYBRANÉ JÍDLO, KTERÉ PREFERUJE

Objednávej si sám, podle toho, co ti chutná. Vysvětli doma, proč je to důležité.

Součástí práce ekotýmu byla i příprava a vyhodnocení dotazníku, jehož cílem je zjištění stravovacích návyků našich žáků a náprava neutěšené plýtvací situace. Dotazník vyplnilo 377 žáků naší školy. Díky za účast a vaše názory!

56% dětí si někdy neodhláší oběd



Plánuj dopředu a využij šanci odhlásit oběd, když nemůžeš nebo nechceš přijít. Dohodni si s rodiči náhradní plán. Oběd z domova v krabičce? Větší svačina?

"UVAŘIT JÍDLA, KTERÉ BY DĚTEM CHUTNALO, JE STÁLE OBTÍŽNĚJŠÍ."



Eva Dvořáková,
vedoucí jídelny

Baví nás zavádět novinky, vypadnout z rutiny. Baví nás prázdné talíře a pochvala. Mrzí nás, když vracíte jídlo bez ochutnání, když nepozdravíte, mluvíte neslušně...



paní kuchařky

"Na ekotýmu přemýšlíme, jak nastartovat a udržet změnu přístupu k plýtvání jídlem v naší jídelně. Nejenže se o tématu hodně dozvídáme, ale i sami měníme naše chování a snažíme se šířit jej dál mezi naše spolužáky. Jeden celý týden jsme byli zjišťovat, kolik minut trvá fronta a dvakrát jsme u výdejního okénka sledovali kolik jídla se vrací. Od 4.-8.11.2024 děti vrátily 290 kg jídla a ve čtvrtek jen 50 kg. Dobrá zpráva je, že množství vyhozeného jídla se pomalu zmenšuje." Bára Jungová, 6.D

PLÝTVÁK OBROVSKÝ

Plýtvák obrovský je žák, který si:

- oběd objedná a nevyzvedne si ho
- oběd objedná i vyzvedne, ale nesní, protože to jídlo nejí
- u výdejního okénka zapomene poprosit o menší porci, pokud nemá hlad nebo jídlo nepatří k jeho oblíbeným
- nedojí, protože ani kamarád nedojedl
- přijde na oběd sytý ze zbytečně velké svačiny nebo dodatečných nákupů v automatu



Plýtvák obrovský svým nepromyšleným chováním plýtvá:

- ☉ Vodou - nejen na vaření, ale i na pěstování surovin, chov zvířat a mytí nádobí.
- ☉ Časem - kuchařek.
- ☉ Energií - na vaření, chlazení, skladování, mytí nádobí, ale i na produkci surovin.
- ☉ Lidskou silou - nejen kuchařů, ale i farmářů, dopravců, skladníků atd.
- ☉ Životy zvířat - pokud se vyhodí maso, znamená to, že zvíře zemřelo zbytečně.
- ☉ Místem pro pěstování a chov surovin - a s tím spojené odlesňování a ztráta biodiverzity.
- ☉ Dopravní kapacitou - palivo a emise při přepravě surovin i hotových jídel.

ekotým + Bára Jungová

Obědy se odhlašují buď v aplikaci nebo na webu do 14:00 předešlého pracovního dne. Nebo e-mailem do 7:30 hod.

Školoskop podle znamení zvěrokruhu

Další školoskop se věnuje jednotlivým znamením zvěrokruhu. Čtení horoskopů je zábavné a navíc podporuje sociální interakci. Lidé si o horoskopech rádi povídají a srovnávají své znamení s ostatními.

Berani

Až vám vaše tvrdohlavost začne překážet v myšlení, použijte aviváž. Změkčí hlavu!

Býci

Býk či nebýk? To je otázka. Hlavně, ať to není na známky...

Ryby

Řešíte špatné známky? Musíte se to naučit, v tom je ten háček.

Blíženci

Jste zas o měsíc starší a k tomu se hodí přísloví: „Blíž ke stáru, blíž k moudrosti.“ Šťastnou cestu přejeme!

Rak

Nechodte pozadu, zařadte zpátečku. Až se vám uráčí, samozřejmě.

Váhy

Máte problémy s převody jednotek? Neváhejte se zeptat spolužáka nebo seberte odvalu a obraťte se na svého matikáře.

Vodnář

Dodržujte pitný režim, ať nejste na suchu. A ke čtvrtletí se udržte nad vodou!

Střelec

U tabule nestřílejte od boku, ať nejste terčem posměchu.

Kozoroh

Uvidí za roh. Ví, co bude v testu, tak ho nemůže zkozit.

Štír

Někteří štíři mohou přežít až rok bez potravy, jiní sotva vydrží do přestávky. Jestliže patříte k těm druhým, balte si výživnější svačiny!

Lev

Lev žije v Africe nebo v ZŠ Řevnice? Lev si dá pozor na levou ruku, nohu i levou hemisféru. A vyhne se levárnám!

Panna

Panna nepanikaří, pannu zcela opanuje panenský klid. No páni!

9 otázek pro

Bohdanu Lacinovou, vedoucí vychovatelku školní družiny

1. Co vás přivedlo k práci ve školní družině a jak dlouho v ní pracujete?

Od dětství jsem si přála pracovat s dětmi. Už jako holka jsem ráda hlídala děti ve svém okolí a velmi mě to bavilo. Vlastně mě to přivedlo k rozhodnutí vystudovat střední pedagogickou školu. Po ukončení studia jsem začala pracovat ve školství, kde působím dodnes. Byť je to již poměrně dlouhá doba, stále mě to baví a naplňuje.

2. Vnímáte nějaký rozdíl mezi dnešními dětmi a dětmi z časů, kdy jste ve družině začala pracovat?

Děti jsou pořád stejné, vždy záleží, jak s nimi pracujeme. Jen snad v dnešní době plné techniky mají některé děti problém si hrát s klasickými hračkami, ale občas postačí je trochu navést a zjistí, že například stavebnice či autíčka jsou vlastně prima.

3. Jaké aktivity dnešní děti nejvíce baví a jaké naopak vůbec?

V družině mají nejraději spontánní hry, hry na zahradě. Myslím, že nemají rády řízenou činnost s nějakou povinností, třeba úklid hraček po sobě.

4. Jak řešíte konfliktní situace mezi dětmi?

Vždy vysvětlením a domluvou.

5. Co považujete za nejdůležitější přínos družiny pro děti?

Především přináší odpočinek a únik od školních povinností formou zájmových činností. Současně nenásilnou cestou utváří sociální vazby mezi spolužáky.

6. Máte nějakou oblíbenou vzpomínku na práci s dětmi?

Mám. Pohladí mě po duši, když vidím, že jsou děti spokojené.

7. Jaké vlastnosti by měl mít dobrý vychovatel?

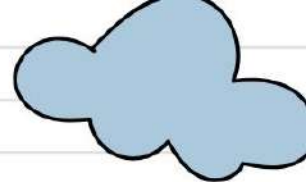
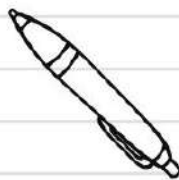
Především mít rád děti.

8. Kdybyste mohla přidat do družiny jednu novou věc nebo aktivitu, co by to bylo?

Mně by stačil zázračný trávník na školní zahradě, odolný vůči extrémům počasí a náročnému provozu s dětmi.

9. Zlatá rybka vám slíbila splnit sen o ideální družině. Jak by podle vás měla vypadat?

Přála bych si samostatný areál, kde by měla družina své zázemí. Každé oddělení by mělo svoji velkou třídu, kde by nebyl problém si třeba i zacvičit. Samozřejmě ještě nějaký sál, kde by mohly probíhat společné akce. Byly by i další nápady, ale nevím, zda by rybka chtěla tolik přání splnit :-).



Učitelské děti...

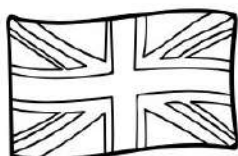
Být učitelským dítětem znamená vyrůstat v prostředí, kde vzdělávání hraje klíčovou roli. A pokud váš rodič zároveň učí na škole, kam chodíte, pak to taky generuje různé zajímavé situace. Na ŽŠ Řevnice je učitelských dětí a žákovských rodičů poměrně dost. Možná je to proto, že jsme menší vesnická škola. Kdo ví... V každém případě se nám toto téma zdálo zajímavé, takže jsme ho prozkoumali ze tří stran: 1. děti učitelů, 2. rodiče žáků a (pozor - nejvyšší level) 3. učitelé, kteří tu mají své rodiče. Ano, i rodiny tu máme a není jich málo!

“Vyhovuje mi, že máma učí dějepis a pomáhá mi s ním. A je pěkný pocit mít mámu učitelku, podporuje mě v učení. Je hezké, že někdo, koho mám ráda, je učitel, protože tuhle práci nikdo moc dělat nechce.” Pavlína Trnková, 7.C



“Máma se všechno dozví strašně rychle. Například jsem na tělocviku měla telefon a ne úbor. Ale je fajn, že když si něco zapomeneme říct doma, tak si to můžeme říct ve škole. Ale když už se ptáte, raději bych do té samé školy, ve které pracuje moje máma, nechodila.” :-) Natálie Jeníčková, 7.C

“Moje máma sice neučí na této škole, ale učitelkou je. Pro mě největší výhodou je, že ví, co mě má doučovat. A taky, že mi nosí obědy z jejich jídelny. A hodně.” Ondra Pavlů, 6.C



“Moje máma učí angličtinu vysoké lidi. Teda dospělé. A taky učí angličtinu ve školce. Malé lidi. A mě učí agličtinu doma. Jsem rád. Kvůli ní si opravuju testy z angličtiny na jedničku. Mrzí ji, když přinesu dvojku, tak se učím. Vojta Kment, 4.C

“Z toho, že mám mámu na škole, mi nejvíc vyhovuje, když si něco potřebuju zařídit u někoho z učitelů, ale bojím se, nebo se mi nechce. Pak mi máma pomůže a zařídí to za mě.” Anděla Vrbová, 6.C



“Máma je tu déle než já, takže mi pomohla se zorientovat. A občas trochu žehlí, když se mi něco nepovede.” Julie Kořínková, 6.D



“Jedna paní asistentka, která mě neznala, málem dostala infarkt, když o přestávce nakoukla do třídy a viděla, jak se hrabu v mámině kabelce. Ta byla zrovna ve sborovně a musela pak kolegyni uklidňovat, že nejsem žádný zloděj. Ale fakt je, že už radši do školy nenosí peněženku, protože se jí moje svačiny pěkně prodražovaly.”

Matěj Kříž, 9.A



“Moje máma učí na základce v Karlštejně, učila mě ve třetí třídě. Neměla jsem žádné výhody ani nevýhody, občas jsem věděla předem, co budeme dělat na výtvarce, ale to je všechno. Jinak máma se ke mně chovala jako k ostatním žákům. Když jsem zapomněla úkol, musela jsem si sama zjistit u ostatních spolužáků, co mám dělat.” Mia Kremsa, 6.D

“Máma učí na prvním stupni, takže ji ve škole moc nepotkávám. Že je učitelka, vnímáme nejvíc v neděli, kdy mají normálně lidi volno. Naše máma ne, protože si dělá přípravy na další týden.”

Anna Knýbelová, 8.B



Výhody mít ve škole rodiče jsou:

➤ Máma má klíče od školy, takže když jdeme kolem a potřebuju čůrat, můžu. Ale ne večer ani o víkendu, máma nezná kód na alarm.

➤ Když jsem nemocný a jde mi pro učebnice, nemusí to nikomu na recepci vysvětlovat ani si brát cedulku “návštěva”.

Jsme učitelské děti a toto nemáme rády:

➤ Když se přihlásím, máma mě vyvolá a osloví přesně tak, jak to dělá doma.

➤ Když se máma dozví špatnou známku dřív než já. Pak nevím, proč se na mě na chodbě mračí.

➤ Když mě vychovává před spolužáky. Nebo když má vůbec nějaké poznámky.

➤ Když se doma domluvíme, že ve škole neřeknu úplnou pravdu, ale ona ji pak stejně někomu poví.

➤ Když s námi máma jede na výlet, na školu v přírodě nebo tak. To jsem z toho dost nervózní, že si budou spolužáci myslet, že bonzuju.

➤ Nerada mámu potkávám na chodbě, protože nikdy nevím, kdy mě ztrapní. Nepříjemné.

➤ Vadí mi, když spolužáci moji mámu pomlouvají. Mrzí mě to, ale raději mlčím.

...a žakovští rodiče

“Ještě nedávno jsem tu měla všechny tři děti, to nejstarší už vyletělo na gympl. Těžší pro mně bylo, nebo ještě stále je, své děti i učit, což se mi zatím stalo dvakrát. Je to pro mě pořádná škola, pořád zkouší, co si můžou dovolit.”
Xénia Paličková Křížová

“Učím svoji dceru francouzštinu a je to moc fajn. Chová se jako vzorný student a mně dělá radost, že ji to baví.” Pavla Bočková



“Křížení rolí je občas náročné, ale já jsem si v tom našla svoji pozici a dá se říct, že dělám mezi všemi stranami něco jako diplomatický most. Mezi naší rodinou a školou, mezi mým dítětem a vyučujícími a naopak. Dává mi to smysl a vidím výsledky.” Karla Koubová

“Přiznávám, že víc hlídám, jestli má moje dítě splněné, co má mít, jestli má úkoly, pomůcky. Cítím v tom velkou osobní odpovědnost vůči jeho třídě.”
Bára Horáková

... a učitelé - děti učitelů!

Jaké to je být "učitelským dítětem" a zároveň učitelem na škole, kde učí vaše máma?

Je hezké potkávat mamku na chodbě.

Inspirovala jste se v rodině při výběru učitelského povolání?

Ano.

Jak jste vnímala práci své mámy učitelky, když jste byla ještě malá?

Mamka byla dlouho na mateřské. Když jsem byla malá, nechodila do práce.

Proč jste začala učit na té samé škole, jako učí vaše máma?

Mamka o škole hezky mluvila.

Za minirozhovor děkujeme paní učitelce Běle Mourečkové, dceři paní učitelky
Marcely Mourečkové, třídni 4.C

Konzultujete spolu s mámou pedagogické otázky? Radíte se s ní?

Bavíte se stále o naší škole?

Ano, s maminkou často probíráme pedagogické otázky, občas mi předává své zkušenosti. Maminka ráda vzpomíná na své působení na naší škole.

Děláte něco jinak, než dělala vaše máma ve stejném povolání?

Vývoj jde stále dopředu, takže ano.

Doporučila byste vaši dceři toto povolání a naši školu?

Doporučila. Je to krásné povolání, ráda pracuju v řevnické škole.

Líbilo by se vám učit na té samé škole, do které by chodila vaše dcera?

Neměla bych s tím problém.

Za minirozhovor děkujeme paní učitelce Zuzaně Chvátalové, dceři naší bývalé paní učitelky Mirky Peterové

Kdo je to

Marta Šplíchalová, Zuzana Marková, Veronika Linhartová. To jsou odpovědi na hádanky z minulého vydání rubriky "Kdo je to", jejíž hlavním poselstvím je představit naše učitele, asistenty a další kolegy jinak, než je znáte ze tříd a kanceláří školy. Přinášíme vám další profily a přejeme hodně štěstí při tipování správných jmen.

Narodila jsem se ve městě automobilů, v Mladé Boleslavi. Vyrůstla jsem na hodně malé vesnici právě na Mladoboleslavsku. Vesnice má krásný název - Ctiměřice. Možná se tam měřila čest. Vždycky mě zajímalo, jestli jí tam měli obyvatelé málo nebo hodně. A já doufám, že hodně. Tu vlastnost obdivuji. Podle mého souvisí s odvahou. A tu v osobním životě i ve škole potřebuji. Třeba na to, abych si troufla hodnotit váš přednes při recitačních přehlídkách, nebo třeba na to, abych ranní žáčky nedočkavce-gejmry vyzvala v mrazu, aby si vyndali podsedaček. Hodně mě baví vymýšlet akce a výlety pro svou třídu. Mám velikou radost, když se akce vydaří, když si ji užijeme a hezky se při tom k sobě chováme. Už se těším na třídní masopust a noc s Andersenem. A potřebuji dodat, že hodně vzpomínám i na svou minulou třídu, se kterou jsme spolu měli (my všichni) vyměřených celých pět krásných let. **Kdo jsem?**

Narodila jsem se a téměř celý život žila v Praze. Vystudovala jsem tam základní školu a poté osmileté gymnázium. Bavila mě biologie, vystudovala jsem přírodovědeckou fakultu UK, ale práce ve vědě mě nelákala. Je to zdoluhavá práce, při které na výsledky čekáte déle, než bych si představovala. Příroda a vše okolo mě zajímalo i nadále, našla jsem si tedy práci v neziskové organizaci zabývající se volnočasovými aktivitami pro děti s vědeckou tematikou. Nejprve jsem jako brigádník vedla kroužky pro děti, pak jsem se stala členem vedení a komunikovala s vedením škol. Práce mě velmi bavila, byla inspirativní a různorodá, nicméně velmi časově náročná. Na mateřské dovolené mi začalo být jasné, že s dítětem se do této práce vrátit nemohu. Stále jsem ale toužila nevzdat se mé oblíbené biologie, a tak mě napadlo učit přírodopis, ve kterém se snoubí příroda, práce s dětmi a dostatek volného času. Znamenalo to ale další studium, tzv. pedagogické minimum, které jsem absolvovala a nastoupila na ZŠ v Praze jako učitelka přírodopisu. Příroda je pro mě a mou rodinu důležitá natolik, že jsme se z Prahy před několika lety přestěhovali do Mníšku pod Brdy, kde máme dům, zahradu a užíváme si vše, co k tomu patří. Když si potřebuji odpočinout od lidí, čtu knížky. **Kdo jsem?**

Pocházím od soutoku Tiché a Divoké Orlice. Studovala jsem ŠPÉRU (Střední uměleckoprůmyslová škola a Vyšší odborná škola) v Turnově, obor zlatník. Chtěla jsem pokračovat na vysokou školu v Plzni, ateliér Kov a šperk. Bohužel (nebo bohudík?) jsem se nedostala a místo toho zůstala v Turnově na dalším středoškolském oboru, litec drahých kovů. Tam jsem se seznámila s mým mužem, který studoval umělecké odlévání kovů a dnes je místním kovářem. Vysokou školu už jsem dále nezkoušela a začala pracovat v řevnickém zlatnictví. Vyráběla jsem snubní prsteny, ztracené páry k náušnicím a opravovala zpřetrhané řetízky. Karieru zlatníka ukončila nešťastná událost, kdy zlatnictví vyloupili a paní majitelku zranili zloději. Poté jsem na dlouhé roky nastoupila do dánské šperkařské společnosti Pandora. Šperky jsem pouze prodávala a díky této praxi jsem získala superschopnost: pouhým okem umím na milimetr přesně odhadnout velikost prstenů či náramků. I když se šperky jsem už skončila, zlato mi zůstalo. V podobě malých zlatíček! Jedno mám ve školce, druhé v první třídě. A dalších x ve třídě, kde v této škole pracuji. Mám ráda umění, baví mě kreslit. Zajímám se o historii a folklór, proto jsem se taky stala tetičkou v místním baráčnickém spolku.

Kdo jsem?

Majda Janderová, Adéla Votavová



nová členka redakce

TIRÁŽ:

Školní časopis - čtení nejen na přestávku

Obálka: Kristýna Kubátová

Vydavatel: ZŠ Řevnice, vydání 1/2025

Šéfredaktor: Mgr. Xénia Paličková Křížová

Redakční tým: kolektiv Redakčního kroužku ZŠ Řevnice

Spolupracovníci: zaměstnanci ZŠ Řevnice

Kontakt: palickova@zsrevnice.cz

Do školy chodím osmým rokem
Jedním do mě myslím vládnem
Nechodím do ní rád
Raději měšteru doma hrát

Loučení už je zlé
Zároveň se do všeh neví
U mámy dobrý jidlo jím
U tatky čas pořád spím

Do mívala velké plány mám
Jak opravit mobil do víc ráz
Cestovat bych chtěl
Telefonát je můj nám

Prezidentem nebudu
Radši navším svobodu
Kdo se rovírád mám
Nijem naměle sám

Můj přítel kápo je
Nikdo mi to neví



Chodím do Řevnické školy,
a moji spolužáci jsou otravní jak moly.
Mám ráda mraťáky
ale na velké myšlenky.

Báseň máš mě teď chytla
neboť máma říká že musím být chytla
lepší známky jsou mou vizitkou
zachraňte mě prosím před ten mafikou

Čestně taky mě nemusím
svoje oči nad mě přetočím.
Častovat je mým snem proto
půjdu za nosem.

Svět na mě čeká to vím
a taky si na to potvím.
10 hodin letu mi navadí
jenom zůstat v české mě nebudu.

Už jen čekám až 18 odbije
jinak mě to bude zabije.
Řevnická škola mi přijde jako vražda
ale to je asi každá.

MŮJ PORTRÉT

Ještě chcete můj portrét vidět,
musíte tu se mnou chvíli sedět.
Portrét svůj vám představím,
doufám, že se vám zalíbím.

Do školy už chodím osmý rok,
doufám, že v učení poskočím o krok.

Usem takřka vychrtlé postavy,
spíše srovnávat mě s dlouhánky.
Oči rovněž zelené mám,
takhle se tedy vidím sám.

Kamarádů poskrovnu mám,
častěji sedím s knížkou sám.
Sjezdové lyžování nejraději mám,
spolužákům také rád pomohám.

Portrét svůj jsem vám představil,
doufám, že se vám zalíbil.

Ukub Štárek B.A.

Báseň - portrét

Abriška Vanková
B.A.

chtěl bys po mě portrét máj,
proč? báseň - bude tvůj.

Lidi na mě koukají z výšky,
co to asi vypráví?
Říká jako dle oříšky,
ne, se mnou velká jako vy.

Vlasy dlouhé, lesklé, hnědé,
v pohybu se lehce vlíná.
Kdo mě nazývá, říká věří,
co mi hlavou vlnitě běží.

Nikdy mluví co mám v krvi, ? => upravené
je to jenom dostatek.

Nikdy tichá, jindy hluchá,
po mlčení jsem extrovert.
po tání zůstává sněhák,
co je zpráva? čert to vem.

Ale pouze pro radost
pouze pro to co smysl dává,
Nikdy ne pro slova prázdna

báseň koutek
osmé A

My worst holiday 20 words
We ~~planned~~ a holiday to ~~Spain~~
America but it didn't
end well.

We overslept and our car was
broken so we had to repair it.
We were late to the airport and
when we got there we realised
we forgot our luggage so
we went back. Because it
rained, our luggage was wet
so we bought a new luggage.
When we got in to our car we
saw a lot of traffic. So we
had to run to the airport.
We took the plane and flew to
America but our plane fell
into the water, the rescue team
helped us. We were soaked and
cold. We slept in the hospital.
In the morning I fell out of my
bed and broke my arm.

when we got out the hospital
we realised we have got
the American, we followed some
people to a city. We visited
the central park. We borrowed
a tent for the night. The next
day we realised and bought
a ticket and some our plane
got delayed for 12 hours
but when we landed we
found out that our food got destroyed
and that's a bad holiday.

Patrik Staněk

bad holiday

Me and my family woke up.

I looked at ^{the} clock. It was
terrible. The plane was supposed
to fly away in an hour.
So we missed our plane.

When we arrived at the airport
I looked at fly board.

There was another plane. We
were so happy. So we went
to that plane, but then they
told us, the plane flew
to Mexico. I didn't notice it
on the fly board. When we
arrived there, we were angry.

We stayed in a local hotel.

Everything there was ugly. My
sister had a flu. But the most
terrible thing was my allergic
on the local plants. My dad
went for a walk, there he
broke his hand. So we went

to the hospital. It was very
expensive. It cost 5000 pesos.
The next day we finally got from
Mexico to our home. I think, it
was the worst holiday ever.

Jan Pokorný